

Technoprästen knockad av mötet med mystiken

Olle Liljefors: Om en människa möter Gud genom ett technobeat eller en mystikers ord spelar i slutändan ingen roll

När prästen Olle Liljefors arrangerade technomässa i kyrkan kom människor i tusentals. Likadant när han lät musik av Abba och Avicii utgöra stommen i gudstjänsten. Nu har han bytt spår och inriktar sig på kristen mystik. Men även det verkar vara ett vinnande koncept.

Olle Liljefors tillsäger välsignelsen under onsdagsmässan i Maria Magdalena. Varje vecka kommer mellan 200 och 600 personer dit. Majoriteten är konfirmander och ungdomar.

FOTO: MALINA ABRAHAMSSON

För att locka människor till en föreläsning om den kristna mystikern Teresa av Avila har församlingen Maria Magdalena i Stockholm tryckt upp en affisch som helt täcks av föredragshållarens ansikte – prästen Olle Liljefors.

När han nu, en onsdagskväll i mars, ställer sig längst fram i kyrkan med talarstolens lampa som enda ljus, verkar han dock inte det minsta intresserad av att rikta fokus mot sig själv. Han presenterar sig inte ens, leder i stället de 60 åhörarna rakt in i Teresa av Avilas värld, in i det hon beskriver som *den inre borgen*. Genom henne hälsar han saker som "Gud vill tala till dig".

När föredraget är slut öppnas kyrkportarna och in strömmar ett hundratal konfirmander. De avslutar alltid sin veckoträff med mässa. I kväll innehåller den bland annat en betraktelse om 1500-talets karmeliter, signerad Olle Liljefors.

Inte för att vara fördomsfull, men han ser inte riktigt ut som någon som intresserar sig för helgon och kristen mystik: sneakers, bomberjacka, bakåtkammat hår. När jag i anslutning till föredraget träffar honom för en intervju bekräftar han att han känt att han inte passar in i den kyrkliga mallen.

– När jag pluggade teologi kände jag mig inte riktigt hemma i de kristna studentföreningarna.

OLLE LILJEFORS

Ålder: 40 år.
Bor: Stockholm.
Familj: Gift med Hanna, som också är präst men numera forskar i bibelvetenskap vid Lunds universitet. Tillsammans har de tre döttrar.
Yrke: Präst i Maria Magdalena församling på Södermalm i Stockholm.

Jag idrottade mycket, och hade hårdrocksband. Jag hade en fot i det kyrkliga och en i det sekulära, kan man säga.

Vill behålla utifrånspäktiv

Han prästvigdes redan som 24-åring, vilket betyder att han arbetat som präst i snart 20 år.

– Även om jag i dag känner mig väldigt hemma i kyrkans värld hoppas jag att jag inte är totalt insnöad utan behåller ett visst utifrånspäktiv. När jag förbereder en gudstjänst brukar jag i bland tänka: Skulle mina gamla gymnasiekompisar förstå den här predikan? Skulle de kunna sjunga med i den här psalmen?

Olle Liljefors växte upp på Stora Essingen i Stockholm, i en familj där föräldrarna bad aftonbön med sina fem barn och tog med dem till kyrkan vid högtider. Som ung var det dock främst fotboll som gällde för Olle Liljefors. Han var lovande, spelade för Djurgården och Brommapojkarna i ungdomsallsvenskan. Men sedan blev han allvarligt sjuk i en elakartad form av lunginflammation.

– Det tog tvärstopp, konstaterar han.

Upplivede att han inte var ensam

Han låg inlagd på sjukhus i elva dagar, men medan läkarna stod rådvilla och föräldrar och vänner befarade det värsta, var Olle helt lugn.

– Jag visste inte om allt skulle bli bra, men jag visste att Gud var med mig. Det låter kanske flummigt, men det var som om någon höll mig i handen. Jag var inte ensam.

Den här händelsen skulle förändra hans liv.

– Även om jag blev frisk var fotbollskarriären bara att glömma; jag hade gått ner jättemycket i vikt och kom aldrig tillbaka. Först var min plan att i stället bli ekonom eller advokat som mina bröder, men sjukdomstiden hade fått mig att inse hur mycket min tro betyder för mig.

Olle Liljefors är präst i Maria Magdalena församling i Stockholm. Han har tagit initiativ till en föreläsningsserie om kristna mystiker.

FOTO: MALINA ABRAHAMSSON

stillhet, en frid – och fick perspektiv på de höga prestationskraven i skolan, berättar han.

– Vi tyckte att det var spännande att öppna kyrkan för en ny typ av musik. Tittar man historiskt ser man att de flesta musikstilar till en början mött motstånd i kyrkan: hårdrocken på 1980-talet, jazzen på 1960-talet. Och på 700-talet motsatte man sig orgeln. År 2011 tyckte vi att det var dags för techno, det vi i dag skulle kalla house, i kyrkan.

Ville ha fest i kyrkan

Direkt efter gymnasiet började han plugga teologi i Uppsala och beskriver studierna som "fantastiskt spännande, bara roliga". Sin första prästtjänst fick han i Katarina församling i Stockholm. Och det var där han utvecklade Technomässan tillsammans med

församlingspedagogen och musikproducenten Johan Lindström. Vi var morgontrötta på den tiden och firade hellre gudstjänst en fredagskväll – med hög musik, stroboskop och dansgolv. Det var vår definition av fest. Och så nattvard mitt i allt!

– Allt som byggde på vår egen längtan: Hur skulle vi, två killar i 25-års åldern, vilja fira gudstjänst? Vi var morgontrötta på den tiden och firade hellre gudstjänst en fredagskväll – med hög musik, stroboskop och dansgolv. Det var vår definition av fest. Och så nattvard mitt i allt!

Technolåtar på svenska

Tillsammans med Johan Lindström skrev Olle Liljefors techno-

låtar på svenska.

– Men vi nämnde inte Gud, utan skrev Du i stället. – Egentligen gjorde vi samma sak som Martin Luther gjorde på 1500-talet: han tog snapsvisor – melodier som folk kunde – och satte kristen text på dem.

När Technomässan hade premiär 2011 blev det en omedelbar succé. Knöckfull kyrka, ett återkommande arrangemang, skiva och Sverigeturné.

– Ja, jag tror det, eller att techno förknippades med revjukulturen som i sin tur förknippades med droger.

När Olle Liljefors efter sju år i Katarina fick tjänst i Östermalmsförsamlingen Hedvig Eleonora tog han Technomässan dit, men märkte att konceptet inte fungerade lika bra där. I stället utformade han "HedvigPuls" tillsammans med organisten Ulf Norberg. Varje vecka lät de en av församlingens många körer tolka en känd artist eller grupp: Abba, Metallica och Beyoncé. När Tim Bergling tragiskt gick bort, gjorde de en Avicii-mässa. 3 000 människor kom.

– Vi räknade inte alltid församlingen i hundratal utan i bland i tusentals. Så när det höll på som bäst var det Sveriges mest besökta mässa, berättar Olle Liljefors.

– Jag tror att musiken är den moderna människans andliga språk. Samma musik som de tar till sina hjärtan i Melodifestivalen, på radion eller i lurarna på tunnelbanan kan också kallas helig och rymmas i en mässa. I bland pratas det om kyrkans inre sekularisering, men den enda sekularisering jag själv är rädd för är den som gör att kyrkan inte längre tror att Gud kan verka i allt, utan bara inom kyrkans väggar. För mig är det ingen skillnad om tonerna är skrivna av Metallica eller Bach.

Ska passa nutidsmänniskan

I kvällens mässa övergår psalmen "Se vi går upp till Jerusalem" sömlöst i Simon and Garfunkels *The Sound of Silence*. Olle Liljefors och hans kollegor har medvetet utformat onsdagskvällarna så att de ska passa nutidsmänniskan.

– En vanlig onsdagskväll kommer mellan 200 och 600 personer, säger Olle Liljefors, men avbryter sig sedan, suckar.

– Näe, jag blir arg på mig själv för att jag pratar i siffror ...

Varför blir du arg?

– För jag tänker att det skulle vara lika värdefullt även om det bara kom några stycken. Och jag vill inte att kyrkan ska gå in i det här mätbara ... bara mäta framgång i siffror. "Där två eller tre är samlade ..." säger ju Jesus.

– Vi skulle kunna ordna konserter och fylla kyrkan varje kväll, men för mig som präst är det

jätteviktigt att vi också tar tillvara på det som är unikt för kyrkan, det som besökarna inte kan få på ett konserthus: mässan, mystiken, bönen.

Själv upptäckte han de kristna mystikerna genom sin fru Hanna, berättar han. Hon är också präst, men just nu forskare i bibelvetenskap. I hennes bokhylla hittade Olle en bok om Teresa av Avila.

– Jag blev helt knockad! Av någon sorts ... innerlighet ... hängivenhet. Men också det här om att möta Gud i det som inte går att mäta ... Jag tyckte att det var otroligt fascinerande!

– Egentligen är mystikerna helt vanliga människor som genomgår någon sorts omvändelse. De är inte perfekta, men de strävar, vilket gör att jag och andra kan känna igen oss i dem.

Mötet med mystikerna – de katolska såväl som de lutherska – blev den fördjupning i tron som Olle Liljefors hade längtat efter. Och han märker nu att det finns ett liknande intresse hos andra, både hos de som varit kristna länge och de som inte är så kyrkvana. Och hos konfirmanderna.

Utifrån kan det se ut som att det är ett tvärt kast mellan techno och kristna mystiker. Hur ser du på det?

– Ja, jag vet. Men i mitt huvud finns inget motsatsförhållande. Teresa av Avila talar om att ana Gud i allt, i stillheten såväl som bland grytor och kastruller. Om en människa möter Gud genom ett techno-beat eller en mystikers ord spelar i slutändan ingen roll. Det är samma Gud.

Själv har han blivit lite för gammal för "hög dunka dunkamusik" säger han. Han föredrar mer stillsamma sånger. Dessutom blir bönen allt viktigare för honom; varje kväll faller han på knä vid sängkanten innan han somnar.

– Jag försöker också prioritera de bönetillfällen som finns i kyrkan varje dag: en andakt, mässa eller meditation. Inte för att vara en duktig församlingspräst, utan för att jag behöver det. Bibeln, bönen och mystiken är där jag hämtar näring.

Malina Abrahamsson malina.abrahamsson@dagen.se 08-619 24 28